

Посещение на мощите на светицата

Скъпи братя и сестри!

Днес сме дошли в тази черква, за да отдадем почит на мощите на св. Тереза Авилска по случай петстотин години от рождението ѝ. Тези мощи се намират в черквата „Санта Мария дела Скала“ в Рим и по повод на големия юбилей – 500 години от рождението ѝ – обикалят манастирите, където живеят нейните дъщери и синове, кармитки и кармити. Тези мощи на нетленното стъпало на св. Тереза са обиколили манастирите в различни страни, а сега са тук, в България. Това е голяма радост за Кармила в България, за отците кармити, сестрите кармитки, братята и сестрите от Кармилския мирски орден – че е дошла майка Тереза, майката основателка и реформаторка на Кармилския орден. Не само че е дошло стъпалото на св. Тереза, но тя сама е дошла тук. Тя е присъстваща тук, между нас.

Преди осемдесет години Кармил дойде в България и много пъти сте слушали за св. Тереза. Празникът на света Тереза е отбелязван тържествено; много проповеди, беседи за живота и учението на светицата са изнесени тук, в

София, но сега тя пристигна и със своето тяло, нетленното стъпало е тук, между нас. Нейното тяло вече 433 години е нетленно и ние днес му отдаваме почит. Когато отдаваме почит на нетленното тяло на някой светец, ние не почитаме само този човек, а на първо място почитаме Самия Бог.

По време на своето посещение в Кьолн папа Бенедикт XVI каза за почитта към мощите на светците: „Мощите ни водят към Самия Бог. Защото Той в действителност чрез силата на Своята благодат дава сила на бедните хора да свидетелстват за Него пред света. Когато Църквата ни кани да почитаме тленните останки на мъчениците и светците, тя не забравя, че в крайна сметка става дума за бедни човешки кости; но тези кости са принадлежали на хора, които са били потопени в силата на живия Бог. Мощите на светците са следи от това невидимо, но реално присъствие, което хвърля светлина върху мрака на света, като прави видимо Царството Божие, което е в нас. Те викат с нас и за нас: ‘Маранатà – ела, Господи Исусе!’ Да, наистина в мощите на светците е присъстващ бъдещият живот. Присъстващ е раят. Защото Дух Свети е проникнал тялото на светеца, което също така е предопределено за прослава. Почитайки мощите, ние почитаме Бог Дух Свети, Който е присъстващ в тях, Свети Дух, Който ги е преобразил. Тези светци са живели част от бъдещия небесен живот още тук, на земята. Защото на небето ще бъде прославена не само душата, но и тялото на човека. Затова в мощите на светците почитаме Бога, Който е присъстващ в тях. Св. Йоан Дамаскин казва: ‘Не се покланям на веществото, а на Твореца на веществото, Който е станал вещество заради мене, съблаговолител е да се засели и във веществото и посредством веществото е извършил моето спасение...’ Мощите са явление на обожената твар, чрез която се извършва спасението на човечеството, преображение на веществата на света в обоженото вещество на бъдещото Царство.“

Богословското осмисляне на почитането на мощите се основава върху разбирането на творението като благо деяние Божие, в което изначално се съдържат благата воля на Твореца, замисълът Божи за спасението на света и неговото преобразяване в идващото Царство небесно. Мощите на светците представляват частици от това преобразено вещество, изпълнено с божествена благодат, Царството небесно зримо присъства в тях още сега. Св. Амвросий Медиолански в словото си за св. Назарий нарича мощите „семена на вечността“. Съответно почитането на мощите се разбира като почитане на онези, които в своя духовен подвиг са осъществили замисъла на Твореца за света.

Мощите на светците са свързани с останалите духовни реалности, особено с тайнството Евхаристия. Така Никола Кавасила казва: „Нищо не прилича повече на тайнството на Христос от мъчениците, които имат общо със Самия Христос – и по тяло, и по дух, и по начин на смърт, и по всичко. Той е с

тях, когато те живеят, а когато умрат, Той не напуска техните свещени останки, а е съединен с душите им, така че присъства и е смесен дори с този безчувствен прах; и ако е възможно да намериш и да притежаваш Спасителя в някое от видимите неща, това е възможно именно в костите на светците. Ето защо епископът, след като застане пред черквата, за да внесе в нея светите останки, отваря същите врати и използва същите думи, с които Христос влиза в светилището, а и в останалото той ги почита точно така, както би почитал Евхаристията.“

Тук много ясно се вижда как Исус чрез Евхаристията осветява нашите тела. Опит за тясната свързаност между Евхаристията и осветяването на телата ни е имала и св. Тереза. Така в *Път към съвършенството* св. Тереза пише: „Познавам едно лице (тя говори за себе си), което, измъчвано от тежки болести, изпитваше много често силни болки; но когато се причестяваше, струваше му се, че някой му ги отнема като че ли с ръка, и то се чувстваше напълно изцерено. Това се случваше много често, а страданията бяха така очевидни, че по мое мнение беше невъзможно да бъдат прикрити. Чудесата, които този свещен Хляб извършва в душите, които Го приемат достойно, са така явни, че не ще говоря за всички онези, с които тази душа беше облагодетелствана.“

Когато Тереза се причестявала, тя виждала Исус как влиза в нейната душа. Така тя пише: „Зная, че това лице в течение на дълги години, когато се причестяваше, като че виждаше с телесните си очи действително Нашия Господ да идва в странноприемницата на душата му“.

Животът на св. Тереза ни подтиква да копнеем към светостта, към по-сериозен духовен живот, към практикуване на молитвата. Светостта не е нещо, което е само за някои избрани, силни хора, тя е за всички, ако сме готови да излезем сами от себе си и да се отворим към Светия Дух. Св. Тереза ни подтиква към любов, към Църквата и към грижата за спасението на грешниците. Нека тя ни измоли благодатта да се разпали любовта ни към Бога и нека по примера на св. Тереза да не се задоволяваме с по-малко от Бога. *Solo Dios basta* – „Само Бог стига“. Амин!

Отец Сръчко РИМАЦ, OCD
Кармилски манастир, София,
10 март 2015 г.,
черква „Свети Франциск“

(източник: в-к *Истина-Veritas*, бр. 4 от 2015 г.)